

پویا نعمت‌اللهی

کارشناس نفت و انرژی

مقامات وزارت نفت در روزهای اخیر چند هشدار مهم به جامعه داده‌اند. تولید و مصرف بنزین با خروج از بحران کرونا به مرحله سر به سر رسیده و عن‌قریب است که میزان مصرف از تولید پیشی گیرد. با وجود همه تلاش‌های وزارت نفت برای تولید فرآورده و برنامه‌های متعددی که در پالایشگاه‌ها برای ارتقای کمی و کیفی تولید فرآورده‌ها صورت گرفته و همچنین برنامه‌ریزی‌ها برای احداث پروپالایشگاه‌ها، اما هیچ‌کس نمی‌تواند با غول افزایش مصرف مقابله کند. همچنین وزیر نفت بارها با تأکید بر لزوم سرمایه‌گذاری بر صنعت گاز، نسبت به وقوع کسری در تراز تولید و مصرف گاز هشدار داد.

اخیرا نیز وزارت نفت و شهرداری تهران تفاهم‌نامه همکاری امضا کردند. طبق آنچه در خبرها آمده بود این تفاهم‌نامه مستفاد از ماده ۱۲ قانون رفع موانع تولید، قانون اصلاح الگوی مصرف انرژی، برنامه پنج‌ساله ششم توسعه، سیاست‌های اقتصاد مقاومتی، مصوبه‌های شورای اقتصاد، مصوبه‌های شورای عالی انرژی و سیاست‌های کلی اصلاح الگوی مصرف بوده و سیاست‌های دولت در راستای توسعه ظرفیت‌ها،

ایجاد هم‌افزایی و تحقق اقتصاد دانش‌بنیان را نیز پشتوانه خود دارد.

اکنون با این همه قانون و مصوبه و سیاست، سؤال این است که چرا مصرف انرژی بهینه نمی‌شود؟ چه مشکلی وجود دارد و اساسا چه کسی مسئولیت این امر را برعهده دارد؟ زاکانی در این مراسم چند جمله‌ای گفته که شاید پاسخ سوآلات بالا باشد. شهردار تهران گفته در حوزه پسماند شهری با موضوع طلای کنیف روبه‌رو هستیم که می‌توان از آن به عنوان انرژی استفاده کرد. همچنین می‌توانیم تولید انرژی خورشیدی داشته باشیم و اضافه کرده که در این زمینه‌ها کمک وزارت نفت را می‌طلبد.

همین چند جمله از زاکانی را می‌توان شکله درک عمومی از موضوع بهینه‌سازی مصرف دانست. بعد است که ایشان نداند موضوع انرژی‌های تجدیدپذیر اساسا ارتباطی با وزارت نفت ندارد و در زمره وظایف وزارتخانه دیگری است. پس چرا زاکانی برای این دو مورد از وزارت نفت طلب کمک می‌کند؟ چرا مثلا برای تولید انرژی خورشیدی از وزارت نیرو استمداد نکرده است؟

پاسخ این است که در نظرگاه عامه (و اینک معلوم شد در نظرگاه برخی مسئولان)

بهینه‌سازی مصرف انرژی وظیفه کیست

یک درک اشتباه از موضوع انرژی و مصرف بهینه لانه کرده است.

امروزه بخش عمده‌ای از مصرف انرژی حتی با اصلاح الگوی مصرف نیز اصلاح‌ناپذیر است و لازمه اصلاح آن افزایش تکنولوژی، نوسازی و ارتقای بهره‌وری انرژی در برخی تولیدات انرژی در نظیر لوازم خانگی، وسایل نقلیه، ماشین‌آلات صنعتی و بهبود و رعایت استانداردهای ساختمانی است. قوانین مذکور در فراز اول این یادداشت نیز در همین راستا قابل فهم است.

هم‌اکنون وزارت نفت در بخش بهینه‌سازی با چندین سازمان و دستگاه و نهاد و ارگان طرف شده که هرکدام انتظارات و راه‌حل‌های متفاوتی را برای حل معضلات خود دارند. این طرح‌ها با وجود پیگیری‌های مصرانه وزارت نفت، به جرّخه بوروکراسی طولانی ذی‌نفعان افتاده است.

به نظر می‌رسد که وظایف و انتظارات مربوط به این حوزه تماما در گستره عملیاتی و دغغنه‌های وزارت نفت نمی‌گنجد. وزارت نفت صرفا تولیدکننده و عرضه‌کننده فرآورده و گاز است. درست است که بهینه‌سازی مصرف برای دولت (به عنوان مالک منابع) از

می‌گشاند. او همچنین قیمت کالسهک بچه در ترکیه را با ایران مقایسه کرد و نوشت: «در ایران یک کالسهک بچه دو میلیون و در ترکیه یک‌میلیون و ۵۰۰ هزار تومان است!».

گروهی دیگر هم سعی کردند قالیباف را بی‌خبر از سفر خانوادهاش به ترکیه برای خرید سیسمونی معرفی کنند؛ اما منتقدان نوشتند: «وای به مملکتی که رئیس مجلس آن حتی از سفر همسر و دختر و دامادش به ترکیه برای خرید سیسمونی خبر ندارد؛ چنین فردی چطور می‌خواهد مملکت‌داری کند؟».

توجه‌بی‌خبری پدراز خریدسیسمونی

ادعای بی‌خبری قالیباف از سفر همسر و دختر و دامادش برای خرید سیسمونی به ترکیه در حالی مطرح می‌شود که خرید سیسمونی در بین جامعه ایرانی از اهمیت بالایی برخوردار است و سیسمونی را نه خانواده داماد، بلکه خانواده عروس به‌عنوان چشم‌روشنی و هدیه برای نوه خود خریداری می‌کنند. حالا چطور ممکن است مادر دختر بدون اذن و اطلاع پدر دختر برای خرید سیسمونی نوه خود اقدام کرده و به سفری خارج از کشور رفته باشد؟ کدام عقل سلیمی می‌تواند این توجیه را بپذیرد و در کدام ادبیات سیاسی چنین رفتارهایی قابل پذیرش است؟! هرچند که برخی کاربران فضای مجازی با انتشار لیست اموالی که در زمان انتخابات ریاست‌جمهوری قالیباف از اموال و دارایی همسرش منتشر کرد که طبق آن تنها سه میلیون تومان دارایی نقدی همسرش در بانک‌ها بود. کاربران این موضوع را دستمایه شوخی قرار دادند و نوشتند «چگونه زهرا مشیر، همسر قالیباف توانسته با سه میلیون تومان بدون اطلاع همسرش، چنان سیسمونی پرویمیانی برای نواش از ترکیه بخرد که چنین سروسدایی در فروگاه بکند؟».

تأیید خریدسیسمونی «ترک» ازسوی ایاس قالیباف

درحالی که برخی سعی داشتند اصل ماجرا را زیر سؤال ببرند، ایاس قالیباف، فرزند رئیس مجلس، صبح روز چهارشنبه با تأیید سفر اعضای خانواده‌اش به ترکیه، بدون نام‌بردن از مادرش «زهرا مشیر» که در این سفر همراه خواهر و دامادشان بوده است، در صفحه اینستاگرام خود سفر به ترکیه را «گناه نابخشودنی» خواهر و دامادشان خواند و ضمن تأیید ماجرا، از مردم خواست «گناه فرزند را به پای پدر ننویسید». او در شرایطی از مردم عذرخواهی کرد و نوشت که «من به سهم خودم از همه مردم عذرخواهی می‌کنم و آنها (خواهرم و همسرش) هم حتما باید عذرخواهی کنند» که بسیاری از فعالان سیاسی خواستار استعفای قالیباف شدند.

لازم به ذکر است که این اولین بار نیست که حواشی درباره دختر قالیباف حاشیه‌ساز می‌شود. ماجرای ازدواج او و فریق‌کردن پارک لویزان برای مراسم عروسی دختر قالیباف نیز حواشی جالبی به همراه داشت که برخی کاربران فضای مجازی به آن اشاراتی داشتند، اما به نظر می‌رسد نزدیکن قالیباف ازجمله ایاس پسرش و برخی وایستگان سعی دارند با سلب مسئولیت از قالیباف پدر، مسئولیت سفر به ترکیه و خرید سیسمونی را به گردن دختر بیندازند و افکار عمومی را به آن سمت منحرف کنند. به‌همین‌دلیل ایاس بدون نام‌بردن از مادرش، سفر به ترکیه را «خطای نابخشودنی» خواهرش و دامادشان معرفی کرد. او در صفحه اینستاگرام خود نوشت: «خواهرم و همسرش کاری انجام دادند که حتما غلط است و این سفر آن هم در این شرایط اقتصادی مردم یقینا اشتباه است. آنچه این خطا را نابخشودنی‌تر می‌کند، آن است که به امید و اعتماد مردم

گزارش «شرق» از دردسر جدید آقای رئیس

سیسمونی پر حاشیه

زیب همتی: اگر یک فرد عادی باشید، خرید سیسمونی نوزاد از هر کجای دنیا که دلتان بخواد یک امر بدیهی و حق شماس‌ت؛ اما اگر وزیر، نماینده مجلس یا به‌ویژه رئیس یکی از قوای سه‌گانه باشید که در زمان انتخابات شعارهای آتشینی در حمایت از تولید ملی داده باشید؛ اما خودتان به آن عمل نکنید، قضیه فرق می‌کند. این امر می‌تواند همه اعتبار شما را تحت الشعاع قرار دهد. شاید به این دلیل است که این افراد با جدیت تمام دنبال اجرائی شدن هرچه سریع‌تر طرح سیانت از فضای مجازی یا همان محدودیت اینترنت هستند، چراکه گردش آزاد اطلاعات چیزی نیست که به مذاق آنها خوش بیاید و اگر برخلاف وعده‌ها و شعارهای‌شان در کانادا به باشگاه بدن سازی مختلط بروند یا خانواده آنها برای خرید سیسمونی به ترکیه برود، فیلم و عکس‌شان در کسری از ثانیه در فضای مجازی پخش می‌شود و در معرض دید عموم قرار می‌گیرد. هرچند که برخی تلاش کنند با فرار به جلو این موضوع را وارونه جلوه دهند و شخص مسئول را بی‌خبر از این سفر معرفی کنند یا با فرافکنی، گناه را به گردن دخترش بیندازند و از او سلب مسئولیت کنند؛ اما جامعه به حدی از آگاهی و بالندگی رسیده است که حقیقت را درک کند و فریب نخورد.

ماجرای آنجا شروع شد که روز سه‌شنبه انتشار چند عکس از خانواده‌ای چادری که از سفر استانبول برگشته بودند، در فضای مجازی سروسدای زیادی به پا کرد. خانواده‌ای که اضافه بار زیادی به همراه داشتند و از تخت تاشوی نوزاد، کالسهک و کیف و چندین چمدان مشخص بود برای خرید سیسمونی به ترکیه

عدم درس آموزی از سده گذشته

ایران و چالش‌های حکمرانی خوب

حسین شاکری‌رستمی^{*}؛ ۲۰ اسفند سال ۱۴۰۰ کلنگ پتروشیمی حسین‌آباد بهشهر در همسایگی حریم حفاظت‌شده تالاب بین‌المللی میانکاله زده شده و کلنگ‌زنی این پروژه با سروسداهای زیادی در ماندردان و ایران روبه‌رو شده است. در این مطلب به این مسئله از سه گزاره حکمرانی ناموفق، ارزیابی‌های اقتصادی، محیط‌زیستی و اجتماعی و همچنین روش‌های تأمین منابع آب پروژه پتروشیمی حسین‌آباد نگاه خواهد شد.

گزاره اول: حکمرانی ناموفق

حکمرانی کی کنش اجتماعی است، با ایین تدبیر که یک تصمیم‌گیری چگونه به مدیریت مناسب منابع و توسعه پایدار در منطقه منجر می‌شود. علاوه بر این، حکمرانی این موضوع را می‌پذیرد که امروزه قدرت تصمیم‌گیری فقط در دست نهادهای حاکمیتی و دولتی نیست و برای دستیابی به مدیریت مناسب و توسعه پایدار باید دیدگاه‌ها، دغدغه‌ها و منافع تمام بازیگران مرتبط با مسئله از جمله کارشناسان علمی، بخش خصوصی، سازمان‌های غیردولتی و مردم هم در تصمیم‌گیری لحاظ شود، ازاین‌رو سؤال اساسی این است که موافقان اجرای پروژه پتروشیمی تا چه میزان به دیدگاه‌ها و دغدغه‌های موجود توجه کرده‌اند و پاسخ‌گوی آنها بوده‌اند؟

گزاره دوم: ارزیابی‌های اقتصادی، محیط‌زیستی واجتماعی

در اکثر کشورهای درحال‌توسعه عمده پروژه‌ها مانند ساخت سد‌ها، پتروشیمی‌ها و کارخانه‌ها بدون انجام ارزیابی‌های اقتصادی، محیط‌زیستی و اجتماعی دقیق و صرفا

که واکنش زیاد کاربران فضای مجازی و فعالان سیاسی را به همراه داشت، برخی منتقدان و فعالان سیاسی ازجمله رحمت‌الله بیگدلی و عباس عبدی با توییت‌هایی خواستار استعفای محمدباقر قالیباف از ریاست مجلس یازدهم شدند.

عباس عبدی در توییتی نوشت: «این خبر آن قدر مهم و ویرانگر است که او باید از همه مناصب خود استعفا دهد. حیف که اطمینان دارم نفر جایگزین او، نامناسب‌تر خواهد بود. پس پیشنهاد استعفا نمی‌دهم. فقط نمی‌دانم (قالیباف) از این پس چگونه در دوربین نگاه کرده و علیه چهاردرصدی‌ها حرف می‌زند؛ چون این خرید خاص طبقه یک در ده‌هزار‌ها را است». از طرفی هم حامیان قالیباف سعی کردند به توجیه ماجرا بپردازند و با کوچک‌نمایی موضوع، منتقدان را به بزرگ‌نمایی متهم کنند. محمدسعید احدیان، مشاور رسانه‌ای رئیس مجلس، هم در توییتی نوشت: «عجب جشنی گرفتند مخالفان دکتر قالیباف. بزرگ‌نمایی که در تخصص شما است؛ اما مهم نیست که موضوع کوچک باشد یا بزرگ، خطای فرزند را به پای پدر نمی‌نویسند».

در مواجهه با ایین توجیه که نباید خطای فرزند به پای پدر نوشته شود، برخی کاربران واکنش نشان دادند و در توییت‌هایی نوشتند: «چطور زمانی که تخلف دختر یکی از وزرای دولت روحانی مطرح بود، او را دختر وزیر خطاب کردند و آبروی پدر را همه جا برندند؛ اما حالا نباید خطای فرزند به پای پدر نوشته شود؟». برخی دیگر هم مثل عبدالرضا داوری، یسار غار دیروز احمدی‌نژاد و منتقد امروز او سعی کردند با ادعایی مثل «سقوط قیمت لیر» که باعث کاهش قیمت‌ها در ترکیه شده است، استانبول را «بهشت سیسمونی» بنامند که هر خریداری را به آنجا

اهمیت زیادی برخوردار است؛ اما انتخاب وزارت نفت صرفا تحت این سوگیری نادرست صورت گرفته که این وزارتخانه متمول است و منابع و پول کافی برای اجرای این‌گونه طرح‌ها و پروژه‌ها را در اختیار دارد! حال آنکه تأکید اصلی در موضوعات و برنامه‌های بهینه‌سازی، وجود یک سرمایه‌گذار است.

اجرای برنامه‌ها، طرح‌ها و پروژه‌های بهینه‌سازی به تنهایی از عهده وزارت نفت و یا هر دستگاه اجرایی دیگر برنمی‌آید و ضرورت دارد که تمام توان دستگاه‌های ذی‌نفع و سازمان‌های مختلف در سطح ملی، همگی در اجرای این برنامه‌ها در کنار وزارت نفت قرار داشته باشند. به طور مشابه لازم است که این دستگاه‌ها و سازمان‌ها و نهاده‌ها حسب مورد به تعهدات خود در بخش‌های مختلف پایبند باشند.

موضوع این است که سایر ذی‌نفعان گویا در این میان چپ‌سا به دنبال کسب اعتبارات مالی و پولی این قراردادها و تفاهم‌ها هستند ولی در عمل علاقه‌ای به اجرا و پیشبرد کار ندارند. در نهایت نیز قرار است که همه مسئولیت‌ها و تقصیرها به گردن وزارت نفت بیفتد و مقصر اصلی در این میان معرفی شود.

ضربه می‌زند و زبان ضد انقلاب و بدخواهان را دراز می‌کند». فرزند رئیس مجلس در ادامه رفتار خواهر و دامادشان را «مخالف نظر و مشی و مرام پدر» عنوان کرد و نوشت: «آنان که می‌خواهند خطای فرزند را به پای پدر بنویسند، بدانند که این کار از قبل مورد مخالفت ایشان قرار گرفته بود؛ ولی متأسفانه نادیده گرفته شد». ایاس قالییاف تأکید کرد: «آنها برای خرید سیسمونی نرفته بودند؛ اما به هر صورت انجام این سفر خطایی نابخشودنی است و باعث می‌شود همه تهمت‌هایی را که در گذشته به پدرم زده شده، صحیح جلوه دهد».

نه‌به «تولیدملی»!

جدای از ماجرای سفر خانواده قالیباف به ترکیه، باید به بی‌توجهی مسئولان نسبت به تولید ملی هم اشاره‌هایی داشت، با توجه به اینکه اقتصاد کشور نسبت به زمانی که قالیباف در سال ۹۶، کاندیدای انتخابات ریاست‌جمهوری بود و وزیر آموزش و پرورش دولت یازدهم روحانی را در مناظره زنده تلویزیونی متهم کرد که برای خرید لباس بچه به ایتالیا رفته است و این کارها را مانع از توجه و حمایت به تولید ملی دانست، نه‌تنها اقتصاد کشورمان پویاتر نشده؛ بلکه شکننده‌تر و ضعیف‌تر شده است. سؤال اینجا است که چرا نامزد انتخاباتی ریاست‌جمهوری سال ۹۶ و رئیس مجلس امروز، دیگر اعتقادی به حمایت از تولید ملی ندارد؟ آیا مشکلات تولید رفع شده یا «آری به تولید ملی» صرفا شعاری برای مردم است تا کالا و تولید بی‌کیفیت و بی‌رقبب داخلی را با چند برابر قیمت بخرند؛ اما خانواده مسئولان بهترین برند کالاهای خارجی را از هر کجای عالم که میل‌شان کشید، تهیه کنند؟

سؤال دیگر اینکه آیا حمایت از تولید ملی فقط شعاری دهان‌پرکن از سوی مسئولان برای مردم است یا با هدفی خاص برای مسئولان گفته شد تا با حمایت از تولید داخل، مردم را تشویق به این کار کنند؟

تحمل سختی برای مردم یا مسئولان؟

قضیه هرچه هست، نباید فراموش کنیم که کشور در شرایط اقتصادی نامتعادل و شکننده‌ای قرار دارد و نرخ تورم به حدی بالا رفته که خارج از توان و تحمل مردم است و تنها درصد کمی هستند که می‌توانند زندگی نسبتا نرمالی داشته باشند؛ اما مردم با صبوری و نجابت همه مشکلات اقتصادی را تحمل می‌کنند تا شاید راه چاره‌ای پیدا شود و تحریم‌ها برداشته شده و به این واسطه راه تنفسی باز شود؛ اما وقتی می‌بینند برخی مسئولان و خانواده‌های‌شان خود را تافته جدابافته می‌دانند و بدون توجه به شرایط بد اقتصادی و در وضعیتی که بخشی از جامعه حتی توان اجاره سرپنهایی برای زن و فرزندشان ندارند، سبک زندگی متفاوت از مردم و «لاکچری» را انتخاب کرده‌اند، نسبت به مسئولان و شعارهای انقلابی آنها بی‌اعتماد می‌شوند. مسئله‌ای که می‌تواند زمینه‌ساز چالش‌های جدی شود.

بنابراین باید منتظر بود و دید واکنش خود محمدباقر قالیباف درباره ماجرای پیش‌آمده چیست؟ آیا او هم سعی می‌کند مثل دیگران با فرار به جلو و ادعای بی‌اطلاعی از ماجرای سفر و خرید سیسمونی غیروطنی از بار مسئولیت شانه خالی کند و انگشت اتهام خود را به سمت دختر و دامادش بگیرد یا با قبول مسئولیت و عذرخواهی شجاعانه مسئولیت کار را قبول می‌کند و با اقدامی انقلابی دست به کاری می‌زند که تاکنون از هیچ‌یک از مسئولان کشور سر نزده و جامعه را حیرت‌زده کرده و به تحسین وامی‌دارد؟

منطقه‌ای ماندردان حجم آبدهی نکارود ۶۹ میلیون مترمکعب است و همچنین در چند سال اخیر آبدهی رودخانه نکارود به دلیل تغییر اقلیم و برداشت بیش‌از‌حد کاهش پیدا کرده است به‌طوری‌که در سال ۱۴۰۰ نسبت به مدت مشابه سال قبل میزان آبدهی ۶۰ درصد کاهش پیدا کرده است و همچنین براساس مطالعه زبردست و همکاران (۱۴۰۰) در آینده نزدیک میزان آبدهی این رودخانه در حالت خوش‌بینانه و بدبینانه به ترتیب ۴ و ۲۰ درصد کاهش می‌یابد که تأمین آب شرب، کشاورزی، صنعت و… را با مشکل مواجه می‌کند؛ ازاین‌رو استفاده از منابع آب سطحی و زیرزمینی هیچ توجیهی ندارد. درباره استفاده از دریای خزر، طبق گزارش مؤسسه تحقیقات آب وزارت نیرو، دریای خزر به‌دلیل تغییرات بارش در حوضه آبریز خود، تبخیر و همچنین کاهش آبدهی رودخانه ولگا در روسیه با افت سطح مواجه بوده است.از سوی دیگر، تالاب میانکاله لَب‌شور است؛ یعنی هم به آب شور دریا و هم به آب شیرین نیاز دارد که مقرر شد از آب رودخانه نکارود برای تأمین آب شیرین تالاب استفاده شود تا حیات تالاب با مشکل مواجه نشود.علاوه بر این، طبق اطلاعات موجود به دلیل تغییر اقلیم و پسروی و کاهش سطح آب دریای خزر به‌طور متوسط در یک دهه گذشته حدود هزار و ۴۰۰ هکتار از سطح آبی تالاب کاسته و به سطح خشکی آن افزوده شده است.علاوه بر این، بر اساس اطلاعات موجود پتروشیمی حاضر سالانه به ۲۵ میلیون مترمکعب آب شیرین نیاز دارد که فرا است از روش شیرین‌سازی آب دریا به روش اسمز معکوس استفاده شود.چالش

براساس فشارهای سیاسی صورت می‌گیرد، بدون شک، هر پروژه‌ای اثرات و تبعات مثبت و منفی بر منطقه پیرامون خود بر جای می‌گذارد؛ ازاین‌رو اولین گام و مهم‌ترین گام شروع یک پروژه ارزیابی جنبه‌های اقتصادی، محیط‌زیستی و اجتماعی آن است. با حکمرانی خوب می‌توان ارزیابی اقتصادی، محیط‌زیستی و اجتماعی دقیقی درمورد تصمیم‌گیری برای اجرا یا عدم اجرای پروژه حاضر چاره‌اندیشی کرد؛ ازاین‌رو سؤال مغفول‌مانده دیگر از موافقان پروژه این است که قبل از شروع به کلنگ‌زنی پتروشیمی، ارزیابی اقتصادی، محیط‌زیستی واجتماعی دقیق و شفاف در حضور جامعه مدنی انجام شده است؟

گزاره سوم: روش‌های تأمین منابع آب پروژه پتروشیمی حسین آباد

به دلیل آب‌بربودن صنعت پتروشیمی یکی از نکات مهم در مکان‌یابی آن روش تأمین منابع آب موردنیاز آنهاست. استفاده از منابع آب سطحی، آب زیرزمینی و استفاده از دریای خزر سه راه پیش‌رو برای پتروشیمی حسین‌آباد است. درباره منابع آب زیرزمینی، در سال ۱۳۹۴ دشت بهشهر برای جبران کسری ۲٫۳ میلیون مترمکعب از سوی شرکت آب منطقه مازندران ممنوعه و بحرانی اعلام شد. ازاین‌رو بارگذاری‌های جدید با استفاده از آب زیرزمینی در این دشت ممنوع است. علاوه بر این، براساس آمار شرکت آب منطقه‌ای استان مازندران (۱۴۰۰) میزان کسری حجم مخزن آبخوان دشت بهشهر در دی‌ماه به ۳۵٫۶۵ میلیون مترمکعب رسیده بود. درباره منابع آب سطحی، نزدیک‌ترین رودخانه به پتروشیمی رودخانه نکارود است. طبق گزارش شرکت آب

^[1] * کارشناس ارشد مدیریت و برنامه‌ریزی منابع آب